lachrymarum effuſionem ſaliendi carnes per cõtinētie ſatiſfactionem. Hec enī decē predicta ſunt que opꝫ fieri cito. vt dicitur apocalipſis primo capitulo.

Filie accidie ſunt quīdecim. ſcilꝫ.

Tepiditas.
Mollicies.
Somnolentia.
Ocioſitas.
Dilatio.
Tarditas.
Negligentia.
Impſeuerātia.
Remiſſio.
Diſſolutio.
Ignauia.
Indeuotio.
Triſticia.
Tediū vite. et
Deſperatio.

Hec quindecim peccata que naſcuntur ex accidia: figurantur per quindecim cubitos. geñ. vii. quibus aſcendit aqua diluuii ſuper montes vniuerſos. Sicut enī aqua diluuii ſubmerſit mundum ſic accidia ſuffocat ocioſum. ꝛ ſicut tunc quindecim cubitis ſup omnes montes effluxit aqua: ſic ex accidia quindecim generantur peccata. Ideo nota ꝙ contra predicta peccata ſummum remedium eſt diuerſitas occupationū

De gula. viii. ca.

Gula eſt imoderatus appetitus edendi ꝛ potādi. ¶ De gula nota ſpecialiť tria. ſ.

Typum reprobandum.
Damnum lamentandum.
Partum deteſtandum.

¶ Gula multis reb⁹ deteſtabilib⁹ ꝯparať ¶ Primo ē ſquinātie ſimilis. nā ſquinātia ē morb⁹ gutturis et cito ſuffocat hoiem. ſic gula q̄ ad litterā ē gutturis viciū: faciliť ſtrāgulat hoiem per pctm̄. Vñ dr eccl'iaſtici. xxxvii. Propť crapulā multi obierunt morte q̄druplici. ſ. morte nature/culpe/iſamie/ ꝛ gehēne. ¶ Scdo ꝯparať morbo regio. nā ille morb⁹ req̄rit magnas expēſas ꝛ inde diciť regius/ qꝛ ſoli reges

et hoies potētes p̄nt ſpecialiter ſufficere ad expēſas
tā grādes. ſic gule vicium eſt tā magnaꝝ expēſaꝝ ꝙ
vix pōt ei aliqd ſufficere. Nā dr̄ eccl'iaſtes. vi. Ois la
boꝛ hois eſt in oꝛe ſuo. i. quidquid ex laboꝛe acquirit:
oꝛe ſuo guloſe conſumit.
¶ Tertio ꝯparaṫ boliſmo . nā boliſmus eſt caninus
appetitus q̄ interficit hoiem guloſū. qꝛ nō pōt ſatiari
ſic gula maledicta ad modū appetit⁹ canini īterficit
guloſum qui nunꝙ pōt ſatiari. Vn̄ dr̄ ꝓuer. xiii. Uen
ter impioꝛum inſaturabilis.
¶ Quarto ꝯparaṫ guloſus ſacco ptuſo vel pfoꝛato in
fundo qui ꝙtūcunqꝫ ex vna pte acqrit: tm̄ ex altera
pte pdit talis ſaccus eſt guloſus hō qui ex vna pte hꝫ
coquinā adiplendū ventrē: ꝛ ex altera latrinā ad eua
cuandū. Et ſatis eſt miſer hō qui ſemp eſt dedit⁹ tam
vili officio. Vn̄ dr̄. Aggei. i. qui mercedes congrega
uit et miſit eas in ſacco pertuſo.
¶ Quīto guloſ⁹ ꝯparaṫ poꝛco. nā poꝛc⁹ ē aial'. deditū
gule. dyabol⁹ aūt nutrit ꝛ īpīguat poꝛcos ꝛ bachōes
ſuos. ſ. guloſos: vt poſtea ad fumum īferni ponat / vt
eos in eternū deuoꝛet et paſcaṫ. Vn̄ dr̄ Mat. viii. Si
eiicis nos hinc: mitte nos in poꝛcos. i. in guloſos.
¶ Sexto ꝯpaṫ gula freno. nā ſicut ſeſſoꝛ ducit equū
quocūqꝫ voluerit / poſtꝙ ipm̄ ifrenauerit: ſic gula du
cit guloſum ad oīe pctm̄. ex quo hō vicio gule īfrena
ri ſe pmittit. Jdeo de guloſo dr̄ in pſal. Jn chamo et
freno maxillas eoꝛum conſtringe.
¶ Septio guloſus ꝯparaṫ eſau / q̄ ꝓ cibo lēticule vē
didit p̄mogenita ſua. ſic guloſi ꝓ gula vendūt p̄mia
eterna. Nā dr̄ trenoꝝ. i. Dederūt q̄qꝫ p̄cioſa pro cibo
¶ Octauo ꝯparatur piſci ꝛ aui. nam ſicut piſcis per
guttur capitur cū hamo / ꝛ auis per collū cum laqueo

tenetur: ſic guloſus per guttur ⁊ collum capitur gule
vicio. Et precipue inter aues Guloſus ſimilis ē auib⁹
pinguibus propter tria ſpecialiter.

¶ Primo quippe quia auis pinguis nō poteſt multū
alte volare: ſic guloſus nec celeſtia deſyderare.

¶ Itē auis pinguis: ſicut ſūt coturnices ī vindemiis
qñ ſūt bene pingues: de facili capiuntur ab accipitre
ſic hoīes dediti gule facile vincuntur a tentatione.

¶ Itē ſicut auis pīguis .ſ. accipiter qñ eſt bene ſatur
nō vult venire ad manū dñi ꝙ̄tūcunq̄ʒ ſibi oñdantur
carnes: ſic guloſi fugiūt man⁹ dei: ꝙ̄tūcūq̄ʒ oſtendat
eis carnes rubeas. ſ. bñdicte paſſiōis xp̄i. Nā deutro.
xxii. dr̄ de guloſo. Incraſſatus impinguatus/dilata-
tus: dereliquit deum factorem ſuum.

¶ Nono ꝯparat guloſus cani q̄ ducit cecuʒ in lutum
Nam canis ducēs cecū/ ꝓpter os qđ videt in luto: du
cit cecū in lutū. ſic gula ducit guloſū in lutū. ſ. ī immū
diciā peccati. Et iō ſuadet ſapiens. Eccl'iaſtici. xviii.
Poſt concupiſcentias tuas non eas.

¶ Damna gule ſunt ſpecialiter ſex.

¶ Primū ē mētis brutalitas quātū ad rōis defectū
Nam dr̄ ſcđe petri. ii. Hi. ſ. guloſi ſūt velut irrationa
bilia pecora. ⁊ etiā ꝙ̄tū ad defectū ꝯpaſſionis Nulla
eni ꝯpaſſione mouet guloſus ad pauperē ⁊ afflictum
ac ſi eſſet aīal brutū. Vñ dr̄ amos. vi. Bibentes vinū
in phiala/nichil cōpatiebantur ſuper contritione io-
ſeph. i. pauperis. Exemplum de diuite epulone. Luce
xvi. qui non eſt cōpaſſus lazaro: cui tamen compatie
bantur canes/ eius vlcera lingendo.

¶ Scđʒ ē corpis īfirmitas. Nā dr̄ eccl'iaſtici. xxxvii.
In multis eſcis non deerit infirmitas. ⁊ etiam mors
triplex ſcʒ nature/culpe/⁊ gehenne.

¶ Tercium eſt oris loquacitas ſicut patet de herode qui ĩ ꝯuiuio temere ꝓmiſit: ⁊ iurauit ſaltatrici puelle ſe datuꝝ quidquid peteret. ⁊ ad petitionẽ eius p̃cepit amputari caput iohannis baptiſte. Marci. vi.

¶ Quartũ ẽ inopia reꝝ. exẽplũ de filio ꝓdigo q̄ diſſipauit oĩa bona ſua: quouſqꝫ fuit ita paup ꝙ cupiebat de ſiliquis porcoꝝ ſatiari / q̄ idẽ ſũt ꝙ furfur ſcd̃m aliquos / ⁊ ſcd̃m alios cortices fabarum.

¶ Quintũ ẽ carnis luxuria. nã ex vicinitate mẽbroꝝ ſcꝫ vẽtris ⁊ genitaliũ: intelligit ꝯfederatio vicioꝝ. iõ dr̃. hiere. v. Saturauit eos: ⁊ mechati ſunt.

¶ Sextũ eſt: cordis ſtulticia. Vñ dr̃ ꝓuer. xx. Quicũqꝫ his delectatur: nõ erit ſapiẽs. Oſee. iiii. dicit ꝙ vinũ ⁊ ebrietas auferũt cor. ¶ Filie gule ſunt due ſcꝫ Caſtrimargia. et Ebrietas. ¶ Caſtrimargia ẽ exceſſꝰ ĩ cibo. Et dr̃ a caſtro ⁊ mergo / gis: iõ ꝙ oĩa mergit ĩ caſtro vẽtris. ¶ Ebrietas eſt exceſſus in potu. ⁊ dr̃ ebrietas quaſi extra bria. nã bria dicebatur antiq̃tus calix vl' ciphꝰ qui erat mẽſura potꝰ. nã vinũ dabat ad mẽſurã. Et iſte due filie ſunt ille filie / de q̃bꝰ dr̃ ꝓuer. xxx. Sanguiſſuge due ſũt filie dicẽtes affer affer. Sanguiſſuga dr̃ vẽter. qꝛ ad modũ ſanguiſſuge citius obruit ꝙ ſatiat. vt dicit Bern. Huiuſmõi ergo ſanguiſſuge. ſ. ventris due ſunt filie. ſ. caſtrimargia ⁊ ebrietas dicẽtes affer affer. Nã caſtrimargia dicit affer cibũ. ebrietas dicit affer potũ. vna vult aliq̃tuluꝫ comedere poſt potũ: ⁊ alia aliq̃tulũ bibere poſt cibuꝫ ⁊ ſic in infinitum.

¶ De luxuria. ix. ca.

Luxuria eſt ĩmoderatus appetitus ſcd̃m tactũ. ¶ De luxuria nota ſpecialit̃ tria. ſ. ꝙ habet Typũ odioſũ. Dãnum remorſiuũ. Partum